

Reinhard Heinrich Roll

Inscriptio Votiva, qva Viro Per-Reverendo, Præcellentissimo Atqve Clarissimo Domino, Domino Justo Wesselo Rumpæo, Philosophiæ Magistro fulgidissimo, cum ipse A Veneranda Facultate Theol. In Celeberrima Gryphiswaldensiun Academia ... Anni MDCCIV. SS. Theol. Baccalaureus Publice Proclamaretur, gratulabatur officiosissimus ejusdem Cognatus

Rostochii: Typis Nicolai Schwiegerovii, [1704]

<https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1857708415>

Druck Freier Zugang

Mc-22

LXV, 11. 15.

No-22.

~~Bb = 509.~~

angebracht 38 Lf. Hefen, Programmen zu

65. a. 2.

INSCRIPTIO VOTIVA,
^{quâ}
V I R O
PER-REVERENDO, PRÆCELLENTISSIMO ATQVE
CLARISSIMO DOMINO,
DOMINO
JUSTO WES-
SELO RUMPÆO,

Philosophiæ Magistro fulgidissimo,

^{cum ipse}
A VENERANDA FACULTATE THEOL.

IN CELEBERRIMA GRYPHISWALDENSIVM ACADEMIA

Vigesimo Septimo die Anni MDCCIV.

SS. THEOL. BACCALAUREUS
PUBLICE PROCLAMARETUR,

^{gratulabatur}

^{officiosissimus ejusdem Cognatus}

REINHARDUS HENRICUS ROLLIUS,

Unnensis-Gvestphalus.

SS. Theologiæ & Philos. Stud.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI SCHWIEGEROVII, Ampliff. Senat. Typographi.

ACCEDITE PROPIUS CURIOSI LECTORES!

dignamini hanc, quæ vestrum subit conspectum, adspectu & lectione pagellam.

Huc mentem!

contemplamini, sed absque dolore,

miramini, sed sine stupore

arcana æterni Numinis consilia;

sed ne ea rimamini.

Quippe

à nullo mortalium nec rimanda,

nec curiosius peruestiganda.

Juxtimque

sanctissimam utique D. O. M. voluntatem vobiscum expendite;

at verò

rationis (quam volunt) incude eam metiamini cavete;

ceu

sub incudem à nemine omnino vocandam,

tametsi cum hominum, tanquam humana cupientium, raro consentientem votis,

sæpius ab illorum discrepantem consiliis.

Adspectum non minus advortite!

mundum vel inspicientes vel circumspicientes universum;

ast eheu! vix alium, quam pene inversum.

Quid orbem?

Orbis, sub orbis nomine, cultores puto, aut, quoad placet, mundicolas:

non unam sane, sed unas, non aliquam, sed aliquas, (quod mireris) partes perversos.

Perversos mentem, inversos judicium.

Mentem quidem,

cœcam, (quod ajunt) fortunam pro Dea agnoscendo.

Judicium verò,

non DEO potentissimo eique unico cunctorum Conditori;

sed potius

fortunæ, quæcunque geruntur, adscribendum, protervè delirando,

Erat hoc olim Gentilium judicium,

additâ quidem *ἐπιβολῇ* vel *ἀνέξῃ* sapientissimum;

ast

rebus penitus paulo expensis

sine judicio.

Erat hæc eorum, absque tamen omni mente sensuque sententia.

Scilicet

Scilicet,
DEUM cœli terræque Dominum non DEUM facientes;
Ens autem, quod an rationis, nescio, DEUM fingentes.
Quid multis?
non saltim Gentiles,
cum luce quippe & meridie anxie cœcutientes:
in profundissima scientia ignorantes:
in solida eruditione nil minus quam intelligentes:
in omni denique sapientia ferè, ne dicam insipientes,
fortunam tanquam Deam adorarunt;
quin &
latè serpens, non adeoque pauca Christianorum caterva,
hac in re cum Ethnicorum, (quæ horresco referens) colluvie conspirant,
atque eorum sententiæ nullibi non subscribunt.
Apage malevolos istos,
non verbis, sed verberibus haud abs re coërcendos,
pœnis inquam non plagis ad frugem redigendos.

Qvi,
quæ vero de jure DEO tribuenda,
fortunæ sinistrè admodum autumant adscribenda.
Mirum profecto,
quin fortunam orbis creatorem & conservatorem stolidè
sibi imaginentur.
Christianos nec invitus adpellitarem,
nisi in ipso Christianismo, si quis est, Gentilismum redolerent:
pios, nisi æque essent.
Nos, his haud pejora, sed docti meliora,
sacris præeuntibus literis; non refragantibus,
omnino fortunæ nulla, nunquam DEO nulla accepta arbitramur ferenda.
illam videlicet nupiam;
hunc ubique rerum quarumvis moderatorem commendat sacra pagina.

Idpropter
Regum David pientissimus,
beneficia sibi præstita, præstita autem nonnisi cœlitus, percensere occipiens,
(inter quæ
omnium haud occulte maximum,
quod ipse ex obscuro oriundus, terè dicam tuguriolo,
summis tamen conscendendis in orbe honorum fastigiis,
habitus fuerit haud quaquam indignus)
non cœcutienti fortunæ;
benè tamen Entium Enti totum se deberi, verbis adserit haud obscuris,
Quæ cum lippis ac tonstribus nota, cui vestrum incomperta?
quid cœptum dissimulem?
Oculorum aciem mecum defigite

in
VIRUM
PER-REVERENDUM, PRÆCELLENTISSIMUM ATQUE CLARISSIMUM
DOMINUM
M. JUSTUM WESSELUM RUMPÆUM.
quam proximè ad summos in Theologia honores
non profecto fortunâ; sed unius DEI GRATIA adspiraturum. Cum

Cum enim ante triennium in illustri ad Varnum Academia,
Doctoris Philosophiæ titulus ab amplissima FCte collatus ipsi fuerit.

Jam in Academia Gryphiswaldensi,
postquam ad eandem sese contulisset,
Studii ergo Theol. ad optatissimum omnino scopum perducendi:
præviâ solenni Disputatione

in SS. Theologiæ Baccalaureum,
(quem gradum ob singularem planè, nec indoctam eruditionem,
omnium doctorum applausu quam optime meretur,)

à maxime Reverenda FCte Theologica
propediem, ~~Viginti~~ ^{quinta} die creabitur.

Non possum itaque, quin de tanto honore,
in Theologia non imo, sed penè summo,
Domino Cognato non unis tantum nominibus venerando
ex animo gratuler:

quod per unam DEI Gratiam haud ingrati gratias
post exantlatos assidue labores,
atque in sanctissimum studium dextre conversos,
perdulces paulatim studiorum fructus
perseverat.

Devotè interea precor supremum Numen,
velit Gratiâ suâ ejusdem nunquam abesse conatibus;
sed largissima benedictione adesse:

atque
ad finem studia ejus propulsare amplissimum.
amplissimoque ampliorem.

Ut si visum ipsi fuerit, vel Ecclesiæ;

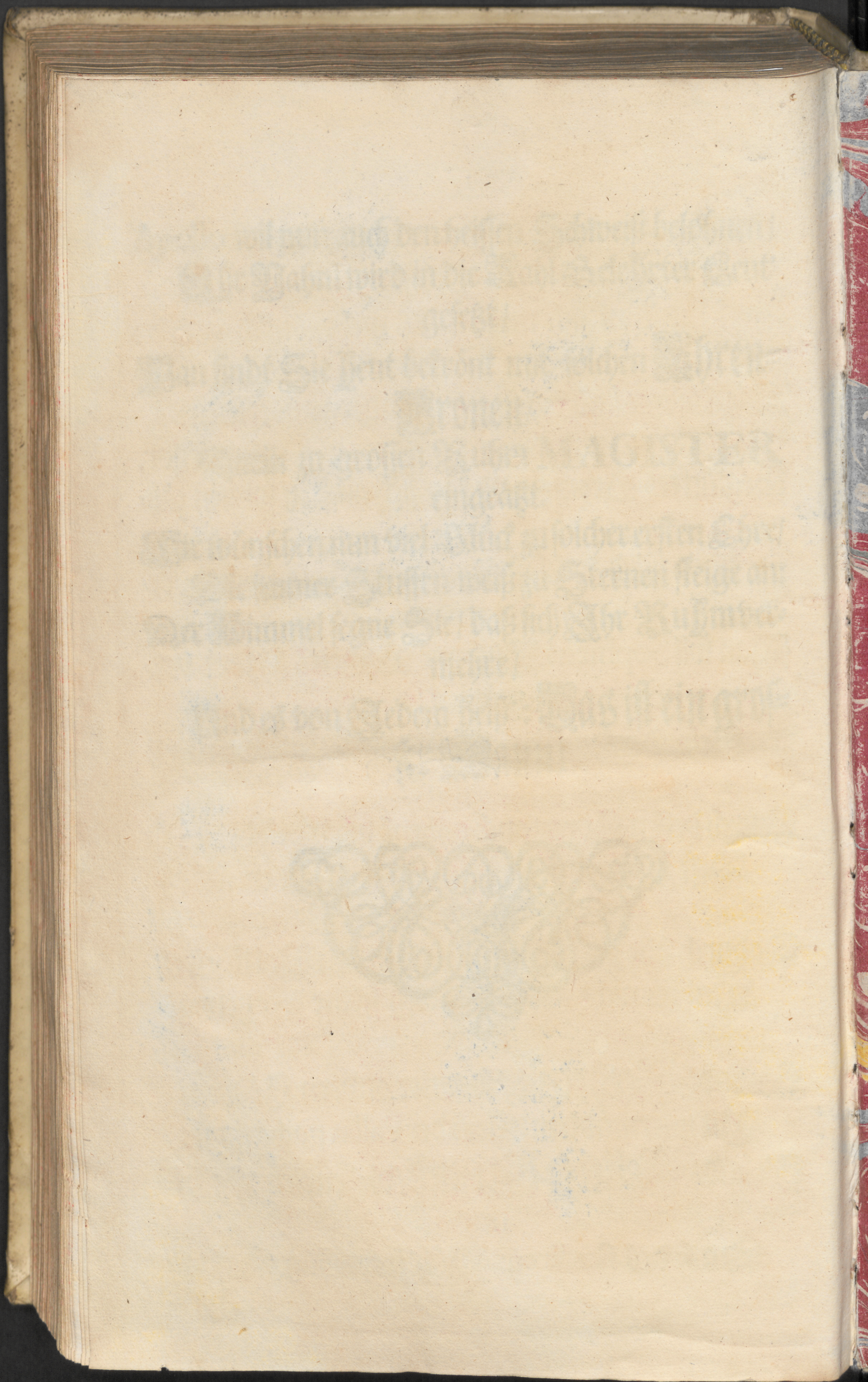
sed non nisi Orthodoxæ:

sive Scholis aut Academiis,

ceu

publicis Virtutum officinis
pulcherrimo possit esse ornamento.

Cum enim ante triennium in illustri ad Varnum Academia,
Doctoris Philosophiæ titulus ab amplissima FCte collatus ipsi fuerit.

Jam in Academia Gryphiswaldensi,
postquam ad eandem sese contulisset,
Studii ergo Theol. ad optatissimum omnino scopum perducendi:
præviâ solenni Disputatione

in SS. Theologiæ Baccalaureum,
(quem gratia singulari planè, nec indoctam eruditionem,
eorum applausu quam optime meretur,)

Reverenda FCte Theologica
optimè scilicet. ~~1711~~ die creabitur.

itaque, quin de tanto honore,
non imo, sed penè summo,
Domino unis tantum nominibus venerando
animo gratuler:

quod per Gratiâ haud ingrati gratias
affiduè labores,
atque in studio dextre conversos,
perducat studiorum fructus
antifcat.

Devotè in supremum Numen,
velit Gratiâ suâ quam abesse conatibus;
sed largi ratione adeste:

ad finem studia amplissimum.
amplissimam.
Uti visum ipse Ecclesiæ;
sed non xæ:
five Scholis iis,

publicis Virtutibus
pulcherrimo possit merito.

